

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt fredag den 20. juni 2025

Sag BS-60564/2024-HJR

Tryg Forsikring A/S
(advokat Pia Skotte Winsløw)

mod

Ankestyrelsen

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Retten i Horsens den 31. oktober 2024 (BS-23871/2024-HRS) og af Vestre Landsrets 14. afdeling den 25. november 2024 (BS-54352/2024-VLR).

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Jens Kruse Mikkelsen, Lars Apostoli og Kristian Korfits Nielsen.

Påstande

Kærende, Tryg Forsikring A/S, har nedlagt påstand om, at sagen henvises til landsretten som 1. instans.

Indkærede, Ankestyrelsen, har påstået stadfæstelse.

Sagsfremstilling

A fik ved en arbejdsulykke den 19. december 1996 en arbejdsskade i form af smerter i ryggen. Ved afgørelse af 25. juni 1998 anerkendte Arbejdsskadestyrelsen (nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring) arbejdsskaden.

Den 14. august 1998 traf Arbejdsskadestyrelsen afgørelse om varigt mén, som blev fastsat til 30 procent, hvoraf de 25 procent var som følge af arbejdsulykken. Arbejdsskadestyrelsen traf herefter en række afgørelser om erstatning for tab af

erhvervsevne, herunder den 19. juli 2011, hvor hans erhvervsevnetab blev fastsat til 35 procent.

A anmodede den 29. april 2020 Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om at genoptage afgørelserne om hans erhvervsevnetab og varige mén.

Den 13. oktober 2022 traf Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelse om at genoptage hans sag om erhvervsevnetab. Hans erhvervsevnetab blev herefter ændret til 70 procent fra den 29. april 2020.

Tryg Forsikring klagede over afgørelsen, som blev stadfæstet af Ankestyrelsen den 29. juni 2023.

Tryg Forsikring anlagde den 8. januar 2023 sag mod Ankestyrelsen med påstand om, at sagen hjemvises med henblik på, at Ankestyrelsen skal tage stilling til, om betingelserne for genoptagelse af spørgsmålet om erhvervsevnetab efter udløbet af 5-årsfristen er opfyldt.

Spørgsmålet i sagen er, om Ankestyrelsen skal prøve Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings beslutning om at genoptage en sag om erhvervsevnetab efter udløbet af 5-årsfristen i den dagældende arbejdsskadesikringslovs § 34.

Efter anmodning fra Tryg Forsikring traf Retten i Horsens ved kendelse af 31. oktober 2024 afgørelse om, at sagen skulle henvises til landsretten i 1. instans. Af byrettens begrundelse fremgår bl.a.:

”Efter retsplejelovens § 226, stk. 1, kan byretten efter anmodning fra en part henvise en sag til behandling ved landsretten, hvis sagen er af principiel karakter og har generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen eller væsentlig samfundsmæssig rækkevidde i øvrigt.

Sagen angår, om Ankestyrelsen ved sin prøvelse af afgørelser fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal efterprøve, om betingelserne for genoptagelse efter 5 år er opfyldt. Denne vurdering vedrører fortolkning af forvaltningsloven, forvaltningsretlige principper samt arbejdsskadesikringsloven og samspillet imellem disse, og der ses ikke at være praksis, der vedrører den lovbestemte genoptagelsesadgang efter arbejdsskadesikringsloven.

Sagen er på denne baggrund af principiel karakter og har generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen.

Betingelserne for at henvise sagen til behandling ved landsret som første instans er derfor opfyldt, jf. retsplejelovens § 226, stk. 1.”

Vestre Landsret afviste ved kendelse af 25. november 2024 at behandle sagen som 1. instans og hjemviste sagen til byretten til fortsat behandling. Af landsrettens begrundelse fremgår bl.a.:

”Efter retsplejelovens § 226, stk. 5, skal landsretten af egen drift påse, at betingelserne for at henvise sagen til behandling ved landsretten i 1. instans er opfyldt, jf. retsplejelovens § 226, stk. 1.

Efter retsplejelovens § 226, stk. 1, kan byretten efter anmodning fra en part henvise en sag til behandling ved landsretten, hvis sagen er af principiel karakter og har generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen eller væsentlig samfundsmæssig rækkevidde i øvrigt.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at der efter omstændighederne vil være tale om en skønspregt vurdering, hvor det navnlig må indgå, om sagen efter sin karakter er egnet til at sikre, at domstolsreformens mål vedrørende Højesterets rolle kan sikres, og derfor bør kunne indbringes for Højesteret som 2. instans uden særlig tilladelse. Det fremgår endvidere heraf, at det må tages i betragtning, at retten som alternativ til henvisning kan beslutte, at sagen skal undergives kollegial behandling i byretten.

Sagen drejer sig om, hvorvidt Ankestyrelsen kan og skal efterprøve Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse om, hvorvidt betingelserne for genoptagelse af en sag om erhvervsevnetab efter 5 år er opfyldt.

Der foreligger retspraksis vedrørende Ankestyrelsens adgang til at efterprøve Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser og betingelserne for at genoptage en sag om erhvervsevnetab efter 5 år.

Herefter og efter en samlet vurdering af sagen finder landsretten, at betingelserne for at henvise sagen til landsretten i 1. instans i medfør af retsplejelovens § 226, stk. 1, ikke er opfyldt.

Landsretten ophæver derfor byrettens kendelse og hjemviser sagen til behandling i byretten som 1. instans, jf. retsplejelovens § 226, stk. 5, jf. stk. 1.”

Anbringender

Tryg Forsikring A/S har anført navnlig, at sagen er af principiel karakter, da problemstillingen i sagen angår fortolkning af forvaltningsloven, forvaltningsretlige principper samt arbejdsskadesikringsloven og samspillet mellem disse.

Sagen er den første om Ankestyrelsens prøvelsesadgang, når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at de lovbestemte betingelser for genoptagelse efter 5-årsfristens udløb er opfyldt.

Østre Landsrets dom af 8. januar 2014 (gengivet i UfR 2015.3233 H), giver ikke en afklaring af det spørgsmål, som retten skal tage stilling til i denne sag. Dommen er desuden ikke sammenlignelig med nærværende sag.

Udfaldet af sagen kommer til at have stor betydning for retsanvendelsen samt retsudviklingen på arbejdsskadeområdet og arbejdsskadeforsikringsselskabernes retsstilling.

Dette følger særligt af, at der ved lov nr. 1541 af 12. december 2023 blev vedtaget en række nye regler og flere ændringer af de nuværende regler i arbejdsskadesikringsloven, heriblandt § 47, stk. 1, hvoraf det fremgår, at den administrative rekurs skal være udnyttet, før afgørelser kan indbringes for domstolene.

Det vil således have stor betydning for den fremtidige retstilstand på arbejdsskadeområdet, om det er muligt for arbejdsskadeforsikringsselskaberne at indbringe spørgsmålet om vurdering af genoptagelsesbetingelserne i den gældende arbejdsskadesikringslovs § 41, stk. 1, for Ankestyrelsen.

Bliver dette ikke muligt, er der ingen administrativ rekurs for arbejdsskadeforsikringsselskaberne at udnytte, når det kommer til genoptagelsesbetingelserne i § 41, stk. 1.

Ankestyrelsen har anført navnlig, at betingelserne for at henvise sagen til landsretten i 1. instans i medfør af retsplejelovens § 226, stk. 1, ikke er opfyldt.

Sagen angår ikke lovfortolkning og er ikke af principiel karakter. Spørgsmålet om, hvorvidt Ankestyrelsen kan efterprøve Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings processuelle beslutning om at genoptage en sag, er afklaret i praksis, jf. Østre Landsrets dom af 8. januar 2014 (gengivet i UfR 2015.3233 H).

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings genoptagelsesbeslutning i nærværende sag har karakter af et administrativt sagsbehandlingsskridt foretaget i forbindelse med afgørelsen af 13. oktober 2022 om erstatning for tab af erhvervsevne, som ikke kan efterprøves af Ankestyrelsen, idet beslutningen hverken afslutter behandlingen af sagen eller medfører retsvirkninger efter loven.

Havde Arbejdsmarkedets Erhvervssikring derimod afvist at genoptage sagen efter udløbet af 5-årsfristen, kunne Ankestyrelsen have efterprøvet afgørelsen,

herunder anvendelsen af § 34 i arbejdsskadesikringsloven, idet et afslag på genoptagelse, som afslutter behandlingen af sagen og dermed medfører retsvirkninger for sagens parter, er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand.

Sagen har ikke den fornødne generelle betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen på arbejdsskadeområdet, da sagen ikke rejser spørgsmål om fortolkning af de nye regler i arbejdsskadesikringsloven om bl.a. genoptagelse.

Højesterets begrundelse og resultat

Kæren angår henvisning til landsretten efter retsplejelovens § 226, stk. 1.

Spørgsmålet i hovedsagen er, om Ankestyrelsen skal prøve Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings beslutning om at genoptage As sag om erhvervsevnetab efter udløbet af 5-årsfristen i den dagældende arbejdsskadesikringslovs § 34.

Højesteret finder, at spørgsmålet, om Ankestyrelsen har pligt til at prøve Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings beslutning om at genoptage en sag, ikke udgør et principielt spørgsmål, som har generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen.

Højesteret finder på den baggrund, at Tryg Forsikring A/S' anmodning om, at sagen skal henvises til behandling ved landsretten som 1. instans, ikke kan imødekommes.

Højesteret stadfæster derfor landsrettens kendelse, således at sagen sendes til byretten til fortsat behandling.

THI BESTEMMES:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal Tryg Forsikring A/S betale 8.000 kr. til Ankestyrelsen. Sagsomkostningsbeløbet skal betales inden 14 dage efter denne højesteretskendelses afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.